

Comunió

La taula de Crist és la taula de la unitat, com aquella d'Abraham, en què va seure la Trinitat. ¿Hi ha res de més formós? "Aquells tres joves asseguts ens encomanen la seva comunicació i comunió, és la Trinitat traspasada de goig, de la qual brolla la fraternitat humana" (A. Toskovsky).

Unió amb Crist: "Els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi" (Jn 6, 57).

Unió amb els comensals: "El pa és un de sol, i per això nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem d'aquest únic pa" (1Co 10, 16-17).

"L'Eucaristia sadolla amb sobrada plenitud els anhels

d'unitat fraterna que alberga el cor humà i, al mateix temps, eleva l'experiència de fraternitat a nivells que estan molt per damunt de la simple experiència de la convivència humana" (beat Joan Pau II, EDE, 24).

Després de tantes comunions, ¿com explicar les nostres divisions i les nostres insolidaritats?

Després de tantes Eucaristies, ¿com explicar les nostres indiferències i apaties? ¿Com explicar les desigualtats? ¿Com entendre les nostres covardies?

"Que Jesús Eucaristia, vida gratuïtament lliurada perquè tothom visqui, ens ajudi a fer de les nostres vides un lliurament generós, com a do de nosaltres mateixos" (CEPS, Corpus 2012).

Guió litúrgic Caritat 2013

Pregària dels fidels

A vós, Crist, amic de l'home, que vau multiplicar els pans i volguéreu fer-vos pa per saciar la nostra fam, us demanem:

Doneu-nos Senyor, el vostre pa.

- Que no ens falti el pa de cada dia.
- Que el vi de l'alegria no falti a ningú
- Que tothom desitgi el pa de l'Eucaristia
- Que les nostres taules s'omplin de solidaritat.
- Que sapiguem compartir el pa fins al final.

- Que les nostres comunions ens converteixin en pa.
- Que les nostres Càritas brillin en les nits de les crisis amb llums d'esperança i promoció.
- Que les nostres feines ens ensenyin a conviure.
- Que el nostre estil senzill de vida encomani els altres.

Preguem: Doneu-nos, Senyor Jesús, el vostre pa i ensenyeu-nos a ser bons com el pa.

Corpus Christi Dia de la Caritat

www.caritas.es

VIU AMB SENZILLESA
I LA CONVIVÈNCIA ENS FARÀ MÉS FELIÇOS

Introducció

Doneu-los menjar vosaltres mateixos. Continuem escoltant avui aquesta paraula de Jesús.

Que un fill de Déu pateixi gana és un pecat contra la vida; encara pitjor, és un sacrilegi, perquè tota vida és sagrada. La fam de Llätzer, cobert de ferides, menyspreat per Epuló, ens interpel·la dramàticament.

Déu vol tots els seus fills asseguts a la taula de la creació.

Una taula per a la unió, la comunicació i la comunió.

¿Però com podem viure i combregar mentre hi ha Llätzers exclosos, alleugerits solament pels gossos?

Avui, dia del Cos i la Sang de Crist, admirem, agraïm i lloem la presència de Jesús, lliurat fins a la fi, un amor d'ofrena i comunió sense límits.

Avui, dia de la Caritat, ens comprometem a treballar perquè l'aliment no falti a ningú, ni tampoc l'alegria, l'acolliment i l'amistat.

Acte penitencial

- Són molts els qui moren de fam perquè no sabem compartir.
— *Senyor, tingueu pietat.*
- Són molts els qui pateixen exclusió i soledat perquè no sabem conviure.
— *Crist, tingueu pietat.*
- Són molts els qui no tasten ni coneixen l'aliment de vida que Crist ens ofereix, perquè no sabem evangelitzar.
— *Senyor, tingueu pietat.*

Lectures

Gn 14, 18-20; 1Co 11, 23-26; Lc 9, 11 b-17

- *Melquisedec, rei de Pau i sacerdot de Benedicció.* Pacífica i beneeix amb el vi i el pa. No és partidari d'holocausts, sinó d'acolliment i abraçades. És com una bestreta del regne, l'ofrena i la benedicció de Jesucrist.
- Jesús reuneix els deixebles al voltant de la taula de l'amistat. Pren amb les seves mans generoses el pa i el vi per beneir, per oferir, per partir i compartir... Però encara més, fa d'aquests dons sacraments de l'amor més gran, del seu lliurament total: el pa i el vi que es parteixen i s'ofereixen en menja i beguda són el seu cos i la seva sang.
- La multiplicació dels pans i els peixos és senyal de misericòrdia de Crist per als més als qui tenen més gana, i un símbol anticipat d'un altre aliment més complet: no el que floreix a les mans, sinó el que *baixa de cel*; no un pa per viure, sinó un pa viu.

Per a l'homilia

1. Pa i vi de benedicció

La taula desperta un sentiment de goig, de comunicació i amistat. El pa és vida, esforç humà beneït pel cel. *El pa és amistat*, perquè està fet per partir i compartir. Quan es guarda o es menja solitàriament, es desvirtua i el seu tast ja no és tan bo, sinó que presenta el gust de l'amargor. *El vi és festa* i alegria, brindis per a l'èxit i l'amor.

El pa i el vi compartits milloren les relacions humanes i la qualitat de la vida. L'home, més que un subjecte "*racional*", és un ésser "*relacional*", fet per a la comunicació, la trobada; i, doncs, per a la benedicció.

El Pa i el Vi de Crist intensifiquen i consagren aquestes dimensions humanes, fent del menjar eucaristia i de la convivència comunió.

2. Pa de solidaritat

La solidaritat exigeix proximitat i empatia. No es pot ajudar des de dalt o des de lluny; no es pot ajudar sense compartir i sense compadir.

Fou el que Jesús féu quan multiplicà els pans. "*Se'n compadi*" (Mc 6, 34); i motivà que compartissin els uns amb els altres; els convidà a "*seure en colles a l'herba verda*"; després arribà el repartiment multiplicat. És una estampa preciosa i molt significativa. Quan els homes comparteixen i s'apropen els uns als altres, Déu beneeix i multiplica. És un "*viure amb senzillesa, perquè tothom pugui viure*". És superar l'individualisme i cultivar la comunicació humana en tots els seus nivells.

El món socioeconòmic actual grinyola pertot arreu. Hom demana a crits un canvi d'estructures econòmiques i polítiques, perquè les actuals són inhumanes i

contenen un germen de destrucció. "Nosaltres tenim la mirada posada en la usurpació dels béns particulars, volem pronunciar aquestes paraules glacials: *teu i meu*. A partir d'aquí comença la lluita, la baixesa" (Sant Joan Crisòstom).

La raó última podria estar a haver posat com a fonament de la nostra civilització l'interès en lloc de la **solidaritat**. Canviem els interessos pels valors. ¿Quan s'obrirà pas aquesta revolució? "*Això, amic meu, tan sols ho sap el vent, escolta la resposta dins el vent.*"

3. Pa i vi de comunió

El pa i el vi en mans de Crist es transfiguren i transcendeixen els seus significats naturals. Adquireixen un valor sacramental de lliurament i comunió.

Lliurament

Pa i vi signifiquen el seu cos trencat i la seva sang vessada. Quan Crist no té pans suficients per saciar la fam humana, ell mateix es fa pa i es deixa menjar, es fa vi i es deixa beure. Així, pa i vi es converteixen en aliments que omplen de plenitud la vida humana, fent-la curulla d'amor i eternitat.

Els qui mengem aquest Pa aprenem a fer-nos pa i deixar-nos menjar. És el que recomanava expressament la beata Teresa de Calcuta a les seves filles: "Deixeu que la gent i els pobres se les mengin (...); que la gent mossegui el seu somriure i el seu temps". El germà Charles de Foucauld va arribar també a convertir-se en una "cosa devorable".

¿Nosaltres, ens podríem deixar menjar o beure? No n'hi ha prou amb donar coses, hem de donar-nos nosaltres mateixos: temps, somriures, serveis, paraules, esperances... "Donar-me a mi mateix. Perquè el do no humiliï l'altre, no solament haig de donar-li alguna cosa meva, sinó a mi mateix; he de ser part del do com a persona (Benet XVI, DCE, 34).